

[Dalsgaard.]

mende over for forbindelseslinjerne mellem øerne syd for Fyn og endnu venligere over for problemerne vedrørende hovedstadens nærtrafik, end man gør det over for de fjernere liggende egne. Det skulle ikke gerne være sådan, at interessen for de trafikale problemer stod i omvendt forhold til egens afstand fra hovedstaden.

Set på lang sigt tror jeg ikke, at den fremtidige udvikling bør koncentreres om Køge Bugt og øerne i det sydfynske hav, men langt snarere om en hensigtsmæssig udbygning i hovedlandet, specielt i de jyske egne, der i årevis har måttet stagnere til fordel for de mere begunstigede områder i den østlige del af landet. En positiv indsats uden partipolitiske hensyn bør tilstræbe en langsigtet erhvervs politik, der bøder lidt på de mange års skævhed ved at sørge for en hurtig udbygning af Hanstholm havn og af vejnettet i Nordvestjylland, herunder en fast forbindelse over Sallingsund. Her sejler færgerne mellem Pinen og Plagen stadig vandet tyndt. Navnene antyder, at det aldrig bliver godt, før der kommer en bro som et værdifuldt led i en påkrævet langsigtet udvikling, som bryder med årgamle forestillinger om, at alt i dette land skal trækkes mod øst.

Jeg vil gerne henstille til den højtærede trafikminister, at han bidrager til, at spørgsmålet om Sallingsundbroen kommer ud af dødvande, og at man ikke længere fortaber sig i endeløse diskussioner om, hvorvidt det skal være en kombineret vej- og banebro eller vejbro alene eller en dæmning, men at en afgørelse træffes hurtigt og arbejdet igangsættes med de i alle tilfælde nødvendige jordarbejder både på Mors og på Sallingsiden, sådan at egens arbejdsløse så hurtigt som muligt og helst allerede i vinter kan sættes ind på de store opgaver, der ligger her.

Danmarks fremtidige udvikling bør ikke ensidigt koncentreres om Køge Bugt eller hovedstadsområdet. Efter mit skøn er en fornuftig udbygning af storhavnen i Hanstholm og et tidssvarende vejnet i denne del af landet lige så vigtigt. Derved tror jeg, man vil få en rig udvikling af det frie og sunde erhvervsliv i denne del af landet, og det vil være en egnsudvikling, der virkelig batter.

I de såkaldte gode tider skulle der vel ikke økonomisk være noget i vejen for, at der bliver etableret en bro eller dæmning over Sallingsund. I 1930'erne blev der bygget broer i denne del af landet: Odde-sund, Vilsund og Aggersund, men siden da er intet sket, og jeg vil mene, at det er den vigtigste opgave, der endnu er tilbage: den faste forbindelse, bro eller dæmning, over Sallingsund. En kommission har siddet i nu snart 25 år, og dens jubilæum skulle gerne fejres med resultater: en forbindelseslinje i overensstemmelse med tidens krav.

Chr. Madsen: Det er flere gange blevet sagt fra denne talerstol, at vi har høj og fuld beskæftigelse, og den højtærede statsminister oplyste i åbningstalen den 4. oktober, at egnsudviklingsloven skal tages op til revision. Dette giver mig anledning til følgende bemærkninger.

Siden september har anlægs- og bygningsarbejdernes fagforening i Ålborg haft en arbejdsløshedsprocent på 10. Den 26. november 1960 havde den samme afdeling en ledighedsprocent på 17. Flere steder i Nordjylland har man arbejdsløshedsprocenter, der er højere; mange steder har man tilsvarende arbejdsløshedsprocenter. Det er i høj grad irriterende for befolkningen i dette, man kan godt kalde det udviklingsområde, at der tales om høj beskæftigelse og mangel på arbejdskraft. Det er også bemærkelsesværdigt, at der trods meget korte afstande i vort land er en arbejdsløshedsprocent på øerne på under 1 eller på 1-3, medens Nordjylland har vanskeligt ved at komme under 10.

Årsagen til denne tilstand er bl. a. manglende arbejdspladser, manglende udvidelse af bestående industrier, begrænsning af boligbyggeriet, tilbageholdenhed med udbygning af trafiknet og havnebyggeri. Når egnsudviklingsloven tages op til revision, må denne vel bl. a. omfatte bestemmelser om placering af industrier i områder, hvor der er stor ledighed. I betænkningen om egnsudvikling i provinsen er der indhentet oplysninger om forholdene i Holland, England, Norge og Sverige. Heraf fremgår det, at man til eksempel i England og Norge har ofret hundreder af millioner kroner om året på egnsudvikling, endvidere at denne